

(המשך מעמוד 3)

לפתור מזה שנים: מדוע הושחתה תנועת העבודה, מדוע שליחיה נתפסים בגניבות, כמעילות, נאסרים או מתאבדים? "ישבתי איתם". אומר בן־אהרון כראיון לחותם (30.3.84). עם יוסף, עם מנשה, עם לאה, כשהיו עסקנים קטנים, שליחיי ציבור בלתי־אמצעים, תוססים ורעננים. ראיתי את המטמורפוזה שלהם. בתוקף שליטתם על נכסים, על כספים ועל אנשים. האנשים האלה מושחתים על לא עוול בכפם. הם קורבנות של המערכת."

כל מילה — במי קומה. אף מילה מיותרת. בן־אהרון. למרות שהיה עסקן במשך שנים רבות, אינו מוכן לטייח, לשקר, לייפות. הוא מסביר בב־היות הירות אכזרית — בהיות רות שמסוגל לה רק איש המכיר את העניינים מבפנים — כיצד הסתא־לתשומת־ליבם של עסקני הליכוד: אם בכונתכם להשתמש בציטטה זו במערכת הבחירות, רעו לכם שקודם עליכם להציע על מנהיג במחנה שלכם. המוכן לדבר בגילוי לב וזמה על שחיתותכם אתם.

דפנה גריבעתי, בת־ים

בן־אהרון

מי הסופרסטאר שנודר השנה?

השנה עומד להיוולד (ואולי כבר נולד!) אדם בשיעור קומתם של אברהם וישוע. — כך קובע הקורא. החוזה בכוכבים.

דיכאון אינו כוטר מאחריות

העולם הזה" (28.3.84) גילה כי מנחם בגין לוקה בדיכאון פסיכוטי. הקורא, ששיכל את אחיו במלחמה, אינו מרחם עליו, ופונה אליו בלשון קשה:

מפירוטומים שהופיעו בעיתון העולם הזה מסתבר, שהינך לוקה בדיכאון פסיכוטי, מכאן הסתגרותך בביתך, האדישות וחוסר המעש שאתה מגלה.

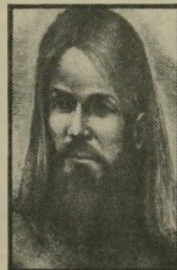
אני אחיו של יואב ז"ל, שנפל בלבנון כיום השנה לפרוץ מה שמכונה עדיין "מבצע של"ג" (ומה שאני מכנה: מלחמת־הלבנון). אעשה כל שביכולתי כדי להוציאך מאדישותך, מפני שיש לי איתך חשבון גורל מאד — חשבון שלעולם לא ייפרע, שכן המדובר בחיי אדם.

גם כבתי שוררים עתה העצבות והקדרות. כחוד חסון ויפה־נפש, בלי מרכאות, נם לנצח בבית־עלמין צה"ל, בטרם מלאו לו עשרים ושניים אבימים. הוא המצב לגבי עור מאות (ונכון לעכשיו) מחיילי צה"ל, שנפלו במלחמת־הלבנון.

מדוע הם שוכבים שם, מר בגיז? היש לך תשובה לכך? לא ולא. וכי אינו תשובה יש כפיך? שאחי ז"ל נפל בעיקר־חלאת שבלבנון על הגנת קריית־שמונה ומעלות — אני וגם אתה יודעים ששענה זו, בדבר צידוק נפילתם של אחי וחילי צה"ל האחרים משוללת כל בסיס.

מכאן עולה, איפוא, שאחי וחילי מלחמת־הלבנון האחרים נרצחו כפקודתך וכאשמתך, ארוני ראש־המשלה לשעבר, עליכן יש נקידי רגשות רבים מאוד של שמחה לאידך, כשאני קורא וזשומע על מצבך הקשה, מר בגיז. אומנם, אחי ז"ל לא ישוב לעולם החיים כשל כך, אבל זאת עליך לדעת, מר בגיז: התחמקותך והסתגרותך בביתך, מפני הכעיות שאני שוטח כמיכתב זה, לא יעמרו לך כנגד הצדק והמוסר וכנגד מישפט העמים — הישראלי־הפלסטיני — שבסופו תידרש לתת לפניהם את הדין.

אהוד ששיגל, רמת־גן

ישוע

מאז חודש דצמבר 1983 ניתן להבחין בשינויים במפת השמיים — שישה כוכבי־לכת התקבצו במיזרח, ליד השמש. אחרי זמרה הם נעו לכיוון רום, ועכשיו הם מתקבצים אט־אט במערב.

אלה הם ארבעה כוכבי כים שהסתדרו בצורת מעויין, שכוכב חמישי נוהג הם.

תופעה כזאת נרשמה בהיסטוריה של הכוכבים פעמיים: פעם אחת בזמן הולדת אברהם ופעם אחת בזמן הולדת ישוע.

בפעם הראשונה הבחינו טרולוגים של המלך נמרוד, אשר קבעו מייד: הנה נולד התינוק, אשר כבוא היום יחריב את ממלכתו של מלכנו הגדול.

בפעם השנייה היה הדבר כאשר ילדה מרים מנצרת את בנה, ישוע, בבית־לחם. האסטרו־לוגים של המלך הורדוס (אשר לא נפל באכזריותו מנמרוד) ראו בשמים כוכב אחד הבולע ארבעה כוכבים אחרים.

לתופעה שאנו רואים כבר כמה חודשים פשוט אין כל הסבר אחר: זה עתה נולד אדם אשר יגרום למיפנה היסטורי של האנושות.

שימעון אסרתי, עכו

● תבל שהקורא לא ציין מה היה מערך הכוכבים בעת לידתו של מוחמד.

ניצב בר מסוכן למישרה"

קצינים גימלאים באוזני שר־הפנים והמישרה:

בפגישה שהתקיימה במישרך בתאריך 1.11.83 שטחנו לפניך את טענותינו על אופיו והתנהגותו החריגה של ניצב בר, ועל הסכנה הכרוכה בהשארותו ב־מישרה.

לאחרונה, בעת שהו"ל בחו"ל, הכפישו את שמה של המישרה ומ־פקדיה בכלי־התיקשורת, כאשר ברור לנו שאין כל פרופרציה בין האמת לבין הנעשה. נראה לנו שיש לניצב בר, יד ורגל" ביצירת המהומה על לא מאומה, ועל כך מדברים שוטרים.

מעניינת העובדה שאותם העיתונאים הנהוגים

בר

הבולדוזרים וחומות האקדמיה

והועד בבעליו! (שמות כ"א 29).

עורך נכבד, בהעולם הזה מ־28 בדצמבר 1983 טענת, שחידושכם הלשוניים הקולעים לא תמיד יוחסו לכם, וגאוותכם על אלה שנשגרו בציבור מבלי שנקרא שמכם עליהם. אל יפול לב אדם עלי" (שמ"א/י"ז 32). במחקרי על "פעלים מרובי עיצורים בלשון העברית" (פורסם בלשוננו, רבעון האקדמיה ללשון העברית — כרך ל"ח, תשל"ד-1974) אף הנידון (אטימולוגיה) שהערת עליו, הלחמת "ארגון ו-אמן" (בסדר הפרק), כבר הובא שם (בעמ' 191), למרות שעורך כתבהעת או הסכים בקושי לכלול דוגמה זו, כטענה ש-אין קיומה של דוגמה זו מאישש די צורכ" (ועמ' 124).

אף יצירה אחרת משלכם הוזכרה במאמרי האמרו, דוגמה מוצלחת במקורותיה ובי חיידודה:

בבנקודת סרטים שפרסמתם בהעולם הזה 1646 (ועמ' 21) על הסרט תעלת בלאומילך כתב המבקר: כל הזמן יודעים מה יקרה, וכל הזמן הבולדוזרים מבלדוזרים. אכן, כבר יש הרחפור את הבולדוזר, והפועל הוא "לדחפר", אך גמישות לשונך־לשונכם בגיורת פעלים מחומשי־שורש מודגמת בו להפליא.

● תקורא הוא המזכיר המדעי של האקדמיה ללשון עברית.

מלאכתם נאמנה ואינם יכולים להעלות בריש גלי טענותיהם וריגשותיהם.

יואל חמומי (סנ"צ גימלאי), ושלמה לוי (סנ"צ גימלאי) וזמשה עמר (פקד גימלאי), תל־אביב

מעבר למיתרם

בכתבה "קומונה של זונות" (העולם הזה" 14.3.84) נכתב בטעות כי השוטר הוא עבריין.

בכתבה בתמונה מופיע איש מגודל זקן עבות, חובש כיפה ולבוש ציצית. כתוב שם כי איש זה הוא יעקב קטרי, הנאשם ברצח הפרוצה רוזה וקנין.

למרות הרמיון המפתיע, בצורה ובלבוש, בין קטרי והאיש בתמונה, הרי שבעל זקן העבות בתמונה הוא רווקא שוטר, רס"ר אברהם רווח, ממישרת רחובות.

הוא אומנם יוצא־דופן בין אנשי המישרה בלבושו, אך הוא שוטר רתי מוצלח מאוד, ועומר

רס"ר רווח (במרכז) במקום הרצח למרות הדימוין המפתיע...

רווקא בצד השני של המיתרם מיעקב קטרי. הוא שומר עלינו מפני הפשע.

אסף גורן, רחובות ● תמונת המכשלה — ראה בעמוד זה.

השיבה הביתה

כל יום שעובר גרוע יותר מיום האתמול" — זוהי ססמתם של חיילי

צה"ל בלבנון: כולל הפיקוד הגבוה ביותר הנמצא שם.

שיר הלל לזרוע עם

מקל" כמו כלב ממושע אני חוצה את הגבול גדר מסריחה ארץ חמדת ירוקים העצים האדמה אדומה לבנון החופשית אני אסיר (לך) תודה. מיולאים

יסקין

מילת גנאי לחיים ארוכים עוד שרוך נעל רגל קרועה נכש כלואה נעל גבוהה וקר (אפילו בביצים).

וכיתי להכנס ללבנון במילואים האחרונים ולצאת משם נטישה תוך מסוק כשכפני נושא אני הרבה רסיסים ממיטען־צד שהתפוצץ, ואני עור חי, כידי האחת אינפוניה, וכדי השניה גירוי נגר כל רגע וכל שניה בארץ נוכריה זו.

אומרים שיהיה טוב ליהודים בשבוע הראשון שלא יהיה בו יום שישי ואז ממשלת ישראל תחליט שהגיע הזמן להתאבד זה חלק מהדמוקרטיה הישראלית שהעם כולו טובע בליכוד.

אחזו יסקין, פתח־תיקווה

נאשמים שלא באו להתנחל

ב־1 במאוס 1984, בבית־מישפט השלום בירושלים, נידונו 29 חברי הוועדה לסולידריות עם אוניברסיטת ביר־זית ל־10,000 שקל קנס כל אחד.

הקנס הוטל בגלל השתתפותם בהפגנה נגד סגירת האוניברסיטה, שהתקיימה ברמאללה ב־23.11.81.

אנשי הימין, שביצעו פוגרומים, תקפו, פגעו ברכוש והרגו — זוכים לגיבוי ותמיכה מגורמים ממשלתיים, לחנינות, להקלות בעונש ולהתייחסות במצבם. זכורים הרב מאיר כהנא, שברח ממעצר חוקי, בניהו אהרוני, שתקף והתפרע בהפגנת שלום עכשו (וקיבל חנינה מהנשיא הרצוג), ישראל לדרמן ודיניאל פינטו, שרצה ערבים, אביגור אסקין, שביצע פוגרום ופגע ברכוש בחברון, ניסים דהן, תקף וגרם חבלה גופנית קשה לסטודנטים ערבים בחיפה — ועוד רשימה ארוכה של מקרים דומים.

פישעם של חברי הוועד לסולידריות עם אוניברסיטת ביר־זית הוא, שלא באו לשטחים להפקיע ארמות, להתנחל, לבצע פוגרום ולהרוג סטודנטים ביריות באויר, אלא להביע סולידריות עם תושבי השטחים הכבושים, כשהם נושאים ענף עזוית, ולמחות על סגירת האוניברסיטה.

לפושעים מסוכנים כאלה לא מגיעה הקלה בעונש, חנינות מהנשיא ומהרמטכ"ל.

שבתאי לוי, רמת־גן

לידת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במבונת־כתיבה, שצורה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעילום־שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתיקבלו בה.